

således fastsættes krav til, hvad der skal anmeldes, indholdet og formen af anmeldelserne samt frister for anmeldelser.

Til § 77

Det fremgår af stk. 1 at Energitilsynet kan give pålæg om ændring af priser og betingelser jf. herom bemærkningerne til § 76, stk. 1, hvis tilsynet finder, at disse må anses for at være i strid med bestemmelserne i denne lov, jf. i øvrigt bestemmelserne i §§ 69-73 og § 75, stk. 2 og 3.

Hvis et ulovligt forhold i forbindelse med forhandlinger om netadgang ikke kan bringes til ophør ved pålæg efter stk. 1, kan Energitilsynet ifølge stk. 2 udstede pålæg til bevillingshavere om at indgå en aftale om forholdet på sædvanligt gældende vilkår for tilsvarende aftaler. I den forbindelse skal der lægges vægt på markedets praksis for aftaler af tilsvarende varighed og omfang.

Endvidere kan Energitilsynet efter stk. 3 beslutte, at en kollektiv elforsyningsvirksomhed skal nedsætte forbrugerpriserne, hvis virksomheden har foretaget en disposition, der ikke kan anses for rimelig for forbrugerne. Der sigtes til eksempelvis ulovlige dispositioner til fordel for sideordnede virksomheder og efter omstændighederne f.eks. også urimelige dispositioner ved forsyningspligtige virksomheders indkøb af elektricitet. Energitilsynet kan herunder bestemme, at virksomheden i nærmere angivet omfang skal anvende et overskud hertil.

Til kapitel 11

Energitilsynet

Til § 78

De hidtidige prisudvalg – elprisudvalget og gas- og varmeprisudvalget - består af repræsentanter for energisektorens danske parter og denne form for interessevaretagelse er ikke hensigtsmæssig i et fremtidigt mere konkurrencepræget energimarked. Det foreslås derfor, at der oprettes et nyt tilsyn, betegnet "Energitilsynet", som er et uafhængigt udvalg, der skal fungere på et objektivt og neutralt grundlag uden direkte involvering fra sektorens parter.

Energitilsynets medlemmer udnævnes af miljø- og energiministeren, men er i det daglige arbejde og i behandlingen af de enkelte sager helt uafhængige af miljø- og energiministeren. Det generelle administrationsgrundlag for tilsynet er fastlagt i lovforslaget og vil blive yderligere fastsat gennem retsregler med hjemmel heri. Miljø- og energiministeren kan ikke ændre tilsynets konkrete afgørelser, og kan ikke af-

sætte de udpegede medlemmer inden for deres beskikelsesperiode.

Energitilsynet skal ikke kun overtage de opgaver, som hidtil er blevet varetaget af de to energiprisudvalg. Disse udvalgs praksis har i vid udstrækning været præget af bagudrettet kontrol med de enkelte selskabers priser og betingelser og har derfor - i overensstemmelse med den gældende lovgivning - været præget af enkeltstagsafgørelser inden for rammen af hvile-i-sig-selv princippet. Med etableringen af det nye Energitilsyn lægges der op til et mere fremadrettet, aktivt tilsyn, hvor reguleringen med omkostningsrammer og benchmarking skal tilskynde til samarbejde og effektiviseringer i sektoren.

Endvidere vil lovforslaget i højere grad end den hidtil gældende elforsyningslov indebære bedømmelse af tekniske forhold i forbindelse med, at produktions- og handelsvirksomheder skal have en lige og så vidt mulig uhindret adgang til nettet. Dette gælder således bedømmelse af kapacitetsforhold, nødvendig reservekapacitet, lagerkapacitet, måletekniske forhold herunder forskrifter herfor m.v., ligesom dele af tarifieringen på nettet er afhængig af en teknisk bedømmelse, f.eks. af nødvendig mængde balancekraft til varetagelse af den prioriterede produktion, håndtering og fordeling af denne produktion m.v., forskning og energibesparelser o.s.v.

De kollektive elforsyningsvirksomheder vil med henblik på at opfylde deres forpligtelser efter loven - herunder navnlig de forpligtelser, der er opregnet i § 8 - efter omstændighederne kunne være nødsaget til at indgå aftaler og/eller udvise en adfærd, som under normale omstændigheder ville blive anset for at stride mod bestemmelserne i konkurrencelovens § 6 (konkurrencebegrænsende aftaler) eller § 11 (misbrug af dominerende stilling). Det følger imidlertid af konkurrencelovens § 2, stk. 2, at bl.a. bestemmelserne i lovens §§ 6 og 11 ikke finder anvendelse, "hvis en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering". Afgørelsen af, om en konkurrencebegrænsning er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, skal i henhold til konkurrencelovens § 2, stk. 4, træffes af den myndighed m.v., der har fastsat den pågældende regulering eller, såfremt reguleringen er fastsat ved lov eller EF-forordning, af vedkommende minister.

Det vil således være op til miljø- og energiministeren at vurdere, om konkurrencebegrænsende aftaler og/eller adfærd, der kan udgøre et misbrug af dominerende stilling, må anses for at være en direkte eller nødvendig følge af den regulering, der følger af loven eller af regler, som ministeren har fastsat i medfør af